

kommer Vanskeligheder, og enkelte Kredse blive store, lægger Kredsene om og, hvis det er nødvendigt, opretter en ny Kreds, hvorved en anden helt forsvinder, bliver der kun en enkelt husvild Folketingsmand, og at han skulde have en saadan Magt, at han skulde kunne rokke baade det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds og alle andre Medlemmer, som ere herinde, tror jeg ikke paa. Jo mere Magt, Indflydelse og Dygtighed han har, jo sikrere vil han for øvrigt være paa ved førstkommende Valg at skaffe sig en Kreds og maaske sørge for, at en anden bliver husvild, som ikke har saa stor Magt og Indflydelse. Jeg tror ikke, der er saa stor Fare i den Henseende.

Nu er der sagt: Ja, men dette kunde man undgaa ved at gaa til en anden Maade at ordne det paa end den, Ministeren foreslaar med det faste Tal; man kunde gaa til en lignende Ordning som den, vi have, blot forhøje Forholdstallet til 20,000 eller 22,000. Jeg tror, at 22,000 svarer netop til de 114 Kredse, vi have i Øjeblikket; jeg har ikke regnet det efter, men det er vist ikke meget forkert. Sæt man nu straks gik til at fastslaa de 22,000 og saa skulde til en Omordning, tror man da, den vilde blive lettere? Saa vilde man faa lige saa mange husvilde Folketingsmænd at tumle med, som man vil faa efter en hvilken som helst anden Ordning, og jeg antager ikke, at disse husvilde Folketingsmænd, som man derved vilde faa Ulejlighed med, vilde være lettere at stille tilfreds, end det vilde være, hvis man havde fastsat et bestemt Antal i Grundloven. Hvis man satte 20,000, fik man ganske vist nogle Kredse flere, og Vanskelighederne vilde ikke blive saa store. Men forudsat, at man er enig om, at man ikke vil have det store og stadig stigende Medlemstal her i Folketinget, vil man jo efter en Aarrækkes Forløb komme til den Tilstand, at ogsaa det Forholdstal, man nu havde sat, vilde være for lille, og man vilde atter staa overfor en Grundlovsforandring. Nu er Grundlovsforandringens Vej naturligvis en Vej, som er til at gaa, det er klart nok, og det er en Vej, hvorigennem man kan faa en forsvarlig Ordning, men at det er en hurtig Vej, er der jo ingen, der har paastaaet. Naar Regeringen har valgt denne Vej, er det, fordi mine Kolleger og jeg derigennem tro at kunne opnaa den mest forsvarlige Ordning, ikke fordi vi anse det for den letteste for Regeringen. Det vilde sikkert have været meget lettere for den blot at komme med

et Forslag om nogle flere Kredse. Men da Regeringen sætter Pris paa at faa Sagen godt ordnet, have vi ikke skyet at gaa den Vej, der kunde være vanskeligere for Regeringen, naar man derigennem kunde faa den bedste Ordning. Og dette er i og for sig heller ikke vanskeligere for Folke- og Landstingsmændene end den anden; for saa vidt tror jeg, at der lige saa nemt kan opnaas Enighed ad den Vej, idet man jo derved naar til en rationel Ordning, hvilket jo altid vil være en Tillokkelse for Rigsdagsmænd.

Nu siger det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, at der er den Fejl ved Forslaget, at Ministeren har taget den Bestemmelse ud af Grundloven, at Kredsene skulde være omtrent lige store. Men en slig Bestemmelse findes ikke i Grundloven. § 32 indeholder 3 Punkturner, af hvilke mit Forslag kun angaar det første. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) vilde ogsaa have sidste Punktum taget op til Revision. Disse 3 Punkturner indeholde hver een Bestemmelse. Det første indeholder Bestemmelsen om Antallet af Folketingets Kredse og intet andet, Antallet af Folketingets Medlemmer skal være omtrent efter Forholdet 1 Medlem til 16,000 Indbyggere. Det andet Punktum indeholder Bestemmelsen om, at Valget skal foregaa i Kredse, hvis Fordeling sammen med Valgmaaden nærmere bestemmes i Valgloven. Det tredje Punktum omhandler, at der skal vælges een Mand i hver Kreds. Der findes i § 32 ingen Bestemmelse om, at Kredsene skulle være lige store. Og det fremgaar ogsaa klart af Forholdet paa den grundlovgivende Rigsdag. I Grundlovsudkastet indeholdtes der en Bestemmelse, der lød ordret saaledes: „Valgene til Folketinget foregaa efter Distrikter paa omtrent 12,000 Indvaanere.“ Der havde man udtrykkelig Bestemmelse om Kredsenes Størrelse, det skulde være i Distrikter paa omtrent 12,000. Men da man nu kom til Forhandling om Valgkredsene, enedes man om at lade denne Bestemmelse udgaa og i Stedet for indsætte den Bestemmelse, vi nu have, kun med et andet Tal, og Ordføreren udtalte ved den Lejlighed, det findes i Referatet af den grundlovgivende Rigsdags Forhandlinger Sp. 2994: „Grunden, hvorfor vi forlode disse Udtryk „omtrent 12,000“, var, fordi vi havde set, at man med Hensyn til Udtrykket havde tilladt sig ikke ganske ubetydelige Friheder med Hensyn til Omordning af Valgkredsene i den Distriktsinddeling, som er ved-